

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Ludmilou Vlčkovou ve věci

žalobců : a) [redacted], narozená [redacted]
b) [redacted], narozený [redacted]
oba bytem [redacted], [redacted]
oba zastoupení advokátem Mgr. Václavem Láskou
se sídlem Štefánikova 1/65, 150 00 Praha 5

proti

žalované: **AUTODROM Most a.s.**, IČO 25419048
se sídlem Tvrzova 5, 434 01 Most
zastoupena advokátem Mgr. Petrem Zachem
se sídlem Karlovo nám. 325/7, 120 00 Praha 2

žaloba o stanovení povinnosti zdržet se obtěžování sousedního pozemku hlukem

takto:

- I. Žaloba, aby se žalovaná zdržela obtěžování žalobců hlukem pocházejícím z provozu motocyklů a automobilů na pozemcích žalované parc. č. [redacted], způsobem využití [redacted] a [redacted], které jsou zapsány na LV č. [redacted] pro k.ú. [redacted], obec [redacted], u katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště [redacted] pronikajícím na pozemek žalobců parc. č. [redacted] ([redacted]), jehož součástí je stavba č. p. [redacted] ([redacted]), vše zapsáno na LV č. [redacted] pro k. ú. [redacted], obec [redacted], u katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště [redacted], se zamítá.
- II. Prvá žalobkyně a druhý žalobce jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 33 940,5 Kč do tří od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobci se podanou negatorní žalobou domáhali uložení povinnosti žalované, aby se zdržela obtěžování hlukem pocházejícím z provozu motocyklů a automobilů na pozemku žalované, způsobem využití [REDAKCE] a [REDAKCE], pronikajícím na jejich pozemek.
2. Žalovaná se žalobou nesouhlasila a požadovala její zamítnutí, neboť popírala, že by její činností docházelo k pronikání hluku na pozemek žalobců v míře nepřiměřené místním poměrům, a že by podstatně omezovala obvyklé užívání pozemku žalobců. Argumentovala tím, že by se nemělo jednat o negatorní žalobu, ale o žalobu na náhradu újmy v penězích.
3. Jako nesporné bylo zjištěno, že žalobci jsou spoluvlastníky ([REDAKCE]) pozemku parc. č. [REDAKCE] ([REDAKCE]), jehož součástí je stavba č. p. [REDAKCE] ([REDAKCE]), vše zapsáno na LV č. [REDAKCE] pro k. ú. [REDAKCE], obec [REDAKCE], u katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště [REDAKCE]. Žalovaná je vlastníkem pozemků parc. č. [REDAKCE] [REDAKCE], které jsou zapsány na LV č. [REDAKCE] pro k.ú. [REDAKCE], obec [REDAKCE], u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště [REDAKCE] (viz výpisy z katastru nemovitostí). Žalovaná na svých pozemcích provozuje autodráhu pod názvem „Autodrom Most“ (mezi účastníky nesporné).
4. Dne 28.8.1978 vydal tehdejší Národní výbor v Mostě rozhodnutí č.j. OVÚP 338/3779/78/Tr/Nv ohledně územního rozhodnutí o umístění stavby „Branně – sportovní areál – autodráha Most“. V rámci územního rozhodnutí tehdejší stavební úřad posoudil umístění stavby a shledal, že neodporuje hlediskům péče o životní prostředí. Umístění vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu a předpisům, které stanoví podmínky hygienické (viz odůvodnění rozhodnutí). Dne 6.7.1979 tentýž státní orgán vydal stavební povolení na stavbu – branně sportovního areálu, který se skládal z autodráhy, startovací věže a depa, svépomocné dílny, vstupního sdruženého objektu a tunelového podjezdu. Dne 16.5.1984 bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby – autodráhy, depa a tunelového podjezdu (právní moc dne 10.6.1984). Tehdejší Okresní hygienická stanice (dále OHS) v Mostě s kolaudací stavby souhlasila (viz dopis ze dne 12.5.1984). V následujících letech byla postupně vydávána další kolaudační rozhodnutí na povolení užívání dalších staveb, které jsou součástí autodromu: dne 2.6.1986 řídicího střediska (právní moc dne 20.6.1986), dne 31.1.1994 protihlukové stěny (právní moc dne 17.2.1994), dne 9.1.1995 svépomocné dílny, vstupního a sociálního objektu a dvou hygienických center (právní moc dne 9.1.1995), dne 14.4.1998 boxů pro závodní stroje s nástavbou tiskového centra (právní moc dne 4.5.1998), dne 18.4.2005 změny stavby závodní dráhy v areálu (právní moc dne 6.5.2005), dne 11.10.2005 Polygonu Most – terénní úpravy výsypky (právní moc dne 12.10.2005), dne 27.12.2006 opěrné zdi, přístavby administrativní budovy, stavební úpravy haly technické přejímky v areálu (právní moc 18.1.2007) a dne 4.6.2007 byl vydán kolaudační souhlas s užíváním protihlukové stěny (viz jednotlivá kolaudační rozhodnutí a kolaudační souhlas). Ke všem stavbám OHS vydala závazné posudky, ve kterých s užíváním staveb souhlasila (viz závazné posudky OHS). Dne 11.1.2000 vydala OHS souhlasný závazný posudek s kolaudací stavby „Ocelová skladová hala“ (viz dopis ze dne 11.1.2000). Právní nástupce OHS Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje (dále jen KHS) dne 26.3.2008 vydala souhlasné závazné stanovisko s projektovou dokumentací Rekonstrukce buněk hygienických zařízení Depo Autodromu Most. Souhlas byl vázán na stanovené podmínky uvedené v závazném stanovisku (viz dopis KHS ze dne 26.3.2008). Dne 30.8.2016 KHS vydala souhlasné závazné stanovisko s vydáním kolaudačního souhlasu na „Parking hall“ (viz dopis ze dne 30.8.2016). Tyto důkazy prokazují, že na veškeré stavby nacházející se na pozemcích žalované na autodromu, byla vydána řádná kolaudační rozhodnutí příslušným státním orgánem a ke všem stavbám se vyjadřovala tehdejší OHS a následně KHS se souhlasným závazným

stanoviskem k užívání. Kolaudační rozhodnutí včetně souhlasných závazných stanovisek OHS a KHS umožňují žalované provozovat na svých pozemcích sportovní činnosti.

5. Z živnostenského oprávnění žalované a z jejího provozního řádu vyplývá její provozní činnost, kde je kromě jiných činností, také provozování tělovýchovných a sportovních zařízení a organizování sportovní činnosti (viz Provozní řád ze dne 1.12.2017 a ze dne 5.11.2019 a výpis z živnostenského rejstříku).
6. Dne 20.6.2015 bylo na základě podnětů občanů provedeno KHS měření hluku v denní době a byl porušen zákon, žalované byla uložena pokuta ve výši 50 000 Kč, kterou dne 29.4.2016 uhradila. Následně v roce 2016 bylo zahájeno správní řízení o uložení pokuty za spáchání správního deliktu za nezajištění, aby nebyl překročen hygienický limit hluku, ale řízení není dosud skončeno (viz zpráva KHS ze dne 18.3.2019).
7. Magistrát města Mostu není orgánem příslušným k projednání přestupků spočívajících v překročení hygienického limitu hluku. Tímto orgánem je KHS. Magistrát města Mostu projednává pouze přestupky, kterých se dopustila nebo měla dopustit společnost žalované porušením povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce č. 2/2017 o regulaci hlučných činností. Od doby platnosti vyhlášky, tj. od 23.3.2017 bylo se žalovanou zahájeno celkem [REDAKCE] pro výše uvedený přestupek. Žalovaná se proti rozhodnutí Magistrátu brání správními žalobami. Magistrát města Mostu potvrdil, že provoz žalované je schválen kolaudačním rozhodnutím. Ke schvalování provozní činnosti žalované není správní orgán příslušný (viz dopis Magistrátu města Mostu ze dne 20.3.2019).
8. Ze zprávy Krajského soudu v Ústí nad Labem vyplynulo, že u tohoto soudu jsou vedena dvě správní řízení (týkají se rozhodnutí Magistrátu města Mostu o porušení obecně závazné vyhlášky o regulaci hlučných činností), v nichž žalovaná vystupuje v pozici žalobce, žalovaným je Krajský úřad Ústeckého kraje. Jedná se o věci sp. zn. 75 A 8/2019 a 75 A 7/2019. Nařízení jednání ve věcech lze očekávat na konci roku 2020, pokud nebudou soudu známy závažné důvody pro přednostní projednání.
9. Žaloba byla podána za účinnosti zákona č. 89/2012 Sb. (nový občanský zákoník – dále o.z.). Dle ustanovení § 1013 ods. 1 o.z., vlastník se zdrží všeho co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Zakazuje se přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod.
10. Dle ustanovení § 1013 ods.2 o.z., jsou-li imise důsledkem provozu závodu nebo podobného zařízení, který byl úředně schválen, má soused právo jen na náhradu újmy v penězích, i když byla újma způsobena okolnostmi, k nimž se při úředním projednávání nepřihlédlo. To neplatí, pokud se při provádění provozu překračuje rozsah, v jakém byl úředně schválen. Občanský zákoník v ustanovení § 1013 ods. 2 nově zavádí zvláštní skutkovou podstatu. Ta se váže na hlukové imise způsobené provozem závodu nebo podobného zařízení, který byl úředně schválen. V takovém případě se žalobce v sousedské žalobě nemůže domáhat, aby se žalovaný zdržel obtěžování žalobce hlukem. Na základě zákona má soused právo pouze na náhradu újmy v penězích a to i takové újmy, se kterou se při úředním schválení nepočítalo. V případech, kdy je žalobce obtěžován hlukem z již dříve povolené stavby, již nelze požadovat, aby se provozovatel závodu či obdobného zařízení zdržel škodlivého jednání, jak to bylo možné dle dřívější právní úpravy. Dle citovaného ustanovení je možno dosáhnout pouze náhrady újmy v penězích.
11. Provozní činnost je taková činnost související s předmětem činnosti (podnikatelské, obchodní, zpravidla vymezené ve zřizovací listině, v oprávnění k podnikatelské činnosti nebo

v živnostenském oprávnění), kterou fyzická nebo právnická osoba provozně vyvíjí (viz rozsudek NS ČR sp. zn. 25Cdo 890/2002 nebo rozsudek NS ČR sp. zn. 25 Cdo 1829/2003).

12. Žalovaná, která je zdrojem hluku, což sama nepopřela, a hluk pochází z její provozní (sportovní) činnosti, provozuje svoji podnikatelskou činnost na základě platného živnostenského oprávnění. Provozní (sportovní) činnost provozuje na stavbách, které byly řádně zkolaudovány za účelem sportovní činnosti (jedná se o sportovní areál). O tom svědčí jednotlivá kolaudační rozhodnutí, ke kterým vydala souhlasné závazné stanovisko KHS, i její právní předchůdce OHS v Mostě. Také příslušný správní orgán Magistrát města Mostu potvrdil, že provoz žalované byl schválen kolaudačním rozhodnutím. Schvalující orgán se ohledně provozu žalované zabýval i účinky na okolí, jak vyplývá z územního rozhodnutí o umístění stavby i z kolaudačního rozhodnutí. Z ustanovení § 1013 ods. 2 o.z. nevyplývá, že by pro definici provozu závodu nebo jiného podobného zařízení bylo podstatné, v jakém rozsahu a v čí prospěch se závod nebo jiné podobné zařízení provozuje. Podstatnou je dlouhodobost této činnosti, která má specifickou podstatu, a proto k ní může docházet jen na základě a v rámci úředního povolení. Pokud by provoz žalované nebyl úředně schválen, jak tvrdí žalobci, nemohla by probíhat na pozemcích žalované (na autodromu) po několik desetiletí, žádná sportovní činnost. Termín „jiné podobné zařízení“ vystihuje záměr zákonodárce, že ustanovení § 1013 ods. 2 o.z. se má aplikovat i v případě, kdy veřejnoprávní předpisy, které správnímu úřadu umožňují vydat „úřední povolení“, výslovně nenormují, že úřední povolení se týká „provozu závodu“. Autodrom – velká závodní dráha, polygon, obslužné komunikace a další pozemky včetně staveb na nich, jsou dle názoru soudu obdobným zařízením ve smyslu ustanovení § 1013 ods.2 o.z.
13. Jediným oprávněným orgánem, který může vést řízení o překročení limitů hluku je KHS. Ne každé zjištění překročení limitů hluku musí vést až k zahájení správního řízení. Konstatování, že žalovaná překračuje limity hluku, by dokládala pouze pravomocná rozhodnutí KHS v zahájeném správním řízení s uložením pokuty, nikoliv subjektivní vnímání jednotlivých osob. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, se žalovanou byla v posledních letech zahájena pouze dvě správní řízení a to v roce 2015 (tedy 3 roky před podáním předmětné žaloby), kdy řízení pravomocně skončilo udělením pokuty, kterou žalovaná zaplatila. Druhé správní řízení bylo zahájeno v roce 2016 (tedy 2 roky před podáním předmětné žaloby) a není dosud skončeno. Ohledně přestupkových řízení vedená Magistrátem města Mostu pro porušení povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce o regulaci hlučných činností, se žalovaná brání správními žalobami u Krajského soudu v Ústí nad Labem, kde řízení nejsou dosud ukončena (splatnost uložených pokut byla odložena do rozhodnutí správních žalob). Porušení obecně závazné vyhlášky města nesouvisí však s překročením rozsahu schváleného provozu, jak vyplývá z ustanovení § 1013 ods.2 o.z.
14. Nad rámec lze uvést, žalovaná provedla organizační opatření ke snížení hluku a následně byla navržena opatření technického charakteru (protihluková stěna), dle provozního řádu ze dne 5.11.2019 také omezila nepatrně provozní dobu Závodního okruhu, i když žalobcům se tato opatření mohou zdát nedostatečná.
15. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že imise (hluk) je důsledkem provozní (sportovní) činnosti žalované, coby podobného zařízení - Autodrom (žalovaná toto nepopřela), ve smyslu ustanovení § 1013 ods.2 o.z., a provoz žalované byl úředně schválen, jinak by na autodromu nemohla probíhat v minulosti žádná sportovní činnost, a schválení potvrdil i Magistrát města Mostu, dospěl soud k závěru, že věc je třeba posuzovat dle ustanovení § 1013 ods. 2 o.z., a nikoliv dle ustanovení § 1013 ods. 1 o.z. Nebylo prokázáno, že by žalovaná při svém provozu překračovala limity hluku uvedené ve veřejnoprávních předpisech, s výjimkou roku 2015, kdy jí byla udělena pokuta (druhé řízení zahájené ze strany KHS není pravomocně skončeno). Ne každé zahájené správní řízení o překročení limitů hluku, musí vést k rozhodnutí o uložení pokuty. Proto nelze učinit závěr, že žalovaná při svém provozu překračuje rozsah, v jakém byl úředně schválen. Žalobci nenavrhli žádný důkaz k tvrzení, že při provádění provozu žalované je překračován

rozsah, v jakém byl úředně schválen, ale naopak setrvali na tvrzení, že provoz žalované nebyl úředně schválen. Vyhláška města Mostu (Hluková) není veřejnoprávním předpisem a ustanovení § 1013 ods. 2 poslední věta o.z., se na vyhlášky obcí nevztahuje, a proto také důkaz vyhláškou města soud nepřipustil. Dle názoru soudu, nejsou relevantní jednotlivá měření KHS ohledně hluku, jak bylo předloženo žalobci, pokud na základě výsledků měření není zahájeno správní řízení s pravomocným rozhodnutím o uložení pokuty (existuje pouze jedno takové rozhodnutí několik let před danou žalobou). Přesto, že KHS prováděla v minulosti měření limitů hluku, nedospěla k závěru o zahájení správního řízení. Ani před podáním žaloby ani v průběhu řízení, nebylo se žalovanou zahájeno KHS žádné řízení ohledně překročení limitů hluku.

16. Soud nepřipustil důkazy zprávami o šetření a měření hluku KHS (zprávy o měření hluku jsou z doby před několika lety), protokolem o zkoušce měření hluku ze září 2015, přehledem akcí žalované, výsledkem svědků navrženými jak žalobci, tak i žalovanou, místním šetřením, novinovými články, obecně závaznou vyhláškou č.2/2017, neboť se jednalo o důkazy na podporu negatorní žaloby a nikoliv žaloby na náhradu újmy. Soud nepřipustil ani důkaz týkající se územního a kolaudačního rozhodnutí nemovitosti žalobců včetně stanoviska KHS, výpisu ze živnostenského úřadu v souvislosti s podnikáním žalobců ani dotaz na Ministerstvo průmyslu ohledně sanace, neboť tyto důkazy byly irelevantní ve vztahu k § 1013 ods. 2 o.z.
17. Soud sdělil účastníkům svůj záměr posoudit věc dle ustanovení § 1013 ods. 2 o.z. (viz usnesení ze dne 25.3.2019 č.j. 13C 158/2018-95), aby následné rozhodnutí soudu, nebylo pro účastníky překvapujícím výsledkem, a žalobce vyzval k vyličení rozhodných skutečností a k doložení důkazů. Soud se domnívá, že nepřekročil svoji poučovací povinnost, jak se domnívala žalovaná, pokud sdělil svůj právní názor (již v minulosti bylo odvolacím soudem vytýkáno, že rozhodnutí bylo pro účastníky překvapující v případě, že soud nesdělil svůj právní názor na věc). Žalobci přesto setrvali na svém stanovisku, že provoz žalované nebyl úředně schválen a věc se má posuzovat dle ustanovení § 1013 ods.1 o.z. Soud proto žalobce vyzval dle ustanovení § 118a) ods. 1 a 3 o.s.ř. k označení důkazů pro své tvrzení. Žalobci však soudu žádný důkaz na podporu svého tvrzení (provoz žalované nebyl úředně schválen) neoznačili.
18. Pokud tedy soud dospěl k závěru, že žalobci mají pouze nárok na náhradu újmy v penězích, neboť podmínky ustanovení § 1013 ods. 2 o.z. byly splněny, žalobu zamítl jako nedůvodnou. Hluk je důsledkem provozu autodromu, který je úředně schválen, a nebylo prokázáno, že by žalovaná překračovala limity hluku, neboť v době podání žaloby ani poté, nebylo vůči žalované zahájeno žádné správní řízení KHS o překročení limitů hluku, tedy jediným státním orgánem, který překročení limitů hluku může posoudit. Jednotlivá měření KHS o překročení limitů hluku nejsou relevantní, pokud výsledek měření nespočívá v zahájení správního řízení s pravomocným rozhodnutím o uložení pokuty.
19. Žalovaná, která byla ve sporu zcela úspěšná, má dle ustanovení § 142 ods.1 o.s.ř. právo na plnou náhradu nákladů řízení. Žalobci v řízení vystupovali společně, a proto povinnost k úhradě nákladů řízení jim byla uložena společně a nerozdílně. Náklady řízení žalované jsou představovány jejím právním zastoupením z řad advokátů. Odměna právního zástupce za jeden úkon právní služby činí 1 500 Kč (dle ustanovení § 9 ods. 1, ve spojení s ustanovením § 7 bod 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb – advokátní tarif), přičemž advokát činil 15 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, 4 písemné podání k soudu ze dne 2.7.2018, 16.1.2019, 5.4.2019 a 25.10.2019, 4x nahlížení do spisu, 3x porada s klientem přesahující jednu hodinu a to dne 17.12.2018, 9.9.2019 a 13.1.2020, účast u jednání soudu dne 18.12.2018, 10.9.2019 a 14.1.2020), jeden úkon právní služby ve výši 1/2 - účast u jednání při vyhlášení rozsudku dne 21.1.2020 – celkem 23 250 Kč . S tím souvisí 16 paušálních náhrad hotových výdajů dle ustanovení § 13 ods. 1,4 advokátního tarifu po 300 Kč (celkem 4 800 Kč). Podle ustanovení § 137 ods. 3 o.s.ř. patří v daném případě k nákladům řízení také náhrada 21% DPH v částce 5 890,5 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě spolu se zaplacením soudního poplatku za odvolání.

Most 21. ledna 2020

JUDr. Ludmila Vlčková v. r.
samosoudkyně